

Пропозиції
Пенсійного фонду України
до проєкту Закону України “Про внесення змін до розділу XI
“Прикінцеві та перехідні положення” Закону України “Про державну
службу” щодо пенсійного забезпечення державних службовців,
звільнених із займаних посад у зв’язку з реорганізацією (ліквідацією)
підприємств, установ та організацій”,
внесеного народним депутатом України Яценком А.В.
(реєстраційний номер 3135 від 02 березня 2020 року)

1. Пенсійний фонд України не підтримує законопроект в запропонованій редакції.

2. Законопроектом пропонується розширити коло осіб, які матимуть право на призначення пенсії відповідно до статті 37 Закону України від 16 грудня 1993 року № 3723-XII “Про державну службу” (далі – Закон № 3723-XII), поширивши його норми на державних службовців, які на день набрання чинності Законом України від 10 грудня 2015 року № 889-VIII “Про державну службу” (далі – Закон № 889-VIII) були звільнені з займаних посад у зв’язку з ліквідацією, реорганізацією, банкрутством або перепрофілюванням підприємства, установи, організації та були взяті на облік у центрі зайнятості як особи, які шукають роботу, та мають не менш як 10 років стажу на посадах, віднесених до відповідних категорій посад державних службовців, визначених статтею 25 Закону № 3723-XII та актами Кабінету Міністрів України.

Пропонована законопроектом пропозиція не узгоджується із пунктом 12 розділу XI “Прикінцеві та перехідні положення” Закону № 889-VIII згідно з яким для осіб, які не займали посади державної служби на день набрання чинності Законом № 889-VIII, зберігається право на призначення пенсії відповідно до статті 37 Закону № 3723-XII за наявності не менш як 20 років стажу на посадах, віднесених до відповідних категорій посад державної служби, визначених статтею 25 Закону № 3723-XII та актами Кабінету Міністрів України.

Реалізація запропонованої пропозиції створить нерівні умови порівняно з іншими особами, зокрема, які на день набрання чинності Законом № 889-VIII мають не менш як 10 років стажу на посадах, віднесених до відповідних категорій посад державних службовців, визначених статтею 25 Закону № 3723-XII та актами Кабінету Міністрів України, проте були звільнені з займаних посад з інших, ніж передбачені законопроектом, підстав.

Крім цього, законопроектом не визначено чи повинні такі особи перебувати на обліку у центрі зайнятості на день набрання чинності Законом № 889-VIII, що призведе до неоднозначного трактування його положень.

Положення законопроекту не узгоджуються із принципом правової визначеності, що полягає, як зазначив Європейський суд з прав людини, в тому, що право має бути належним чином доступним та передбачувальним за своєю

дією та сформульованим з належною чіткістю, що дає можливість особам регулювати свою поведінку.

Конституційний Суд України неодноразово, зокрема, у рішеннях від 22 вересня 2005 року № 5-рп/2005, від 29 червня 2010 року № 17-рп/2010, від 22 грудня 2010 року № 23-рп/2010, від 11 жовтня 2011 року № 10-рп/2011 звертав увагу на те, що основним елементом принципу верховенства права, передбаченого статтею 8 Конституції України, є принцип правової визначеності, відповідно до якого юридичні норми мають бути чіткими, ясними і недвозначними, оскільки інше не може забезпечити їх однакове застосування та не виключає необмеженості трактування у правозастосовній практиці.

Враховуючи, що реалізація положень законопроекту матиме вплив на видатки Державного бюджету України, його прийняття потребує врахування думки Міністерства фінансів України щодо можливості його реалізації.

Всупереч частині третій статті 91 Регламенту Верховної Ради України до законопроекту, прийняття якого призведе до зміни показників бюджету, суб'єктом права законодавчої ініціативи не додано фінансово-економічне обґрунтування (включаючи відповідні розрахунки).

Голова правління
Пенсійного фонду України

«13» березня 2020 р.

Є. КАПІНУС